

Landskap: Bohingen Upptecknat av: G. P. Roth
 Härad: _____ Adress: Lund
 Socken: Kalskrona Berättat av: Nöken Anna Österberg
 Uppteckningsår: 1943 Född år 1861 i Kalskrona

Sömmerskyddet.	s. 1.
Brev öll op.	s. 3.
Klädsel av bruden o. lik.	s. 4.
Begravnin g.	s. 7.
Löv m arkaden.	s. 10.
Pant ark olmen.	s. 10.
Likhistorik ark.	s. 11.
Varsel.	s. 12.
Espris slakt, m. m.	s. 13, 16.
Höns.	s. 14.
Gödsel hämtades av lantbor.	s. 14.
20:e Knut, - utklädning.	s. 15.
Luceia firades ej för.	s. 16.

H. E. 3

ulna k. 14.

ACC. NR M. 8987 /

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag lärde mig sy hos fröknarna Haase. Det var systrar till målarmästare Haase som hade gård där barnhemmet nu byggs upp Köpmansgatan. Min far arbetade i den verkstaden hos Haase innan han var gift. Han blev sedan målarmästare på Varvet. Min bror blev också målare han började också hos Haase. Jag tror att gubben Haase var tysk i sig själv. Han var den finaste målarmästaren i stan och hans systrar var de finaste kappsömmerskoraa.

Jag lärde först och sy klänningar hos en annan frökan när jag var fjorton år och sen kom jag till fröknarna Haase och lärde kappsömnad. Sen har jag själv haft kappsömnad -det är mycket arbete- och så har jag haft syflickor som har lärt hos mig.

ACC. NR M. 8987:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Min far var från Kristianstad och hans syster var gift med gulåsmed Erlandsson.

Karlskrona var inte så stort som nu. Men det fanns mycket hantverkare här förr.

Far var målarmästare i stan som nygift och sen kom han ut på varvet. Där målade han båtar om värarna och då hade de ju mycket att göta.

Det fanns ju många andra hantverkare här i stan vars hantverk ej passade på varvet där annars så många var anställda.

ACC. NR M. 8987: 3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid bröllop skullé de se bruden. Och då visade hon sig med tärnor och marskalkar i ett fönster. Marskalkarna höll stora armstakar med ljus i.

Björkar sattes ej upp vid bröllop endast till midsommar. Men då sattes de upp till riktiga lövsalar. Och barnen glädde sig i månader innan åt lövmarknaden.

Vi hade gård i Stenbergsgränden.

ACC. N:R M. 8987: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fru Krona som bodde i vår gård hon brukade också klä brudar och hon band brudkronor också. Jag har inte bundet brudkronor. Hon fick själv ställa om myrten till kronan när den var beställd. Då fick hon gå och skaffa myrten och tinga på hos någon som hade myrten. Jag lärde mig själv att klä både brudar och lik. Jag klädde en liten flicka på Västerudden och hon var som en liten ängel i sin vita kista.

Det var fullt av barn som ville komma och se på henne. En ung flicka som hade dött i lungsot klädde jag till brud. Då var de minsann ej rädda för smitta.

Förr fanns det ej blomsterhandlare. Mor hade sina blommor i fönstret så de skulle synas och så kunde folk komma in och köpa nejlikor och rosor.

ACC. N:R M. 8987:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag har klätt många brudar också. Jag var på ett stort bröllop på Hasslö. Vi for i en stor eka från Hasslö till Aspö där de vigdes i kyrkan. Hon hade nämligen lärt sy hos mig. Jag gav henne krona och krans och slöja. Det bröllopet varade i 4 dagar. Det var en vrakeka vi for i och så satt vi i kajutan.

När vi for ifrån Hasslö och när vi kom tillbaka igen sköt de.

Där var så mycket mat och sista dagen fick vi en stor kittel med köttsoppa och vitergröt på kvällen.

Bröllopsdagen offrade de till brudparet. I hela rummet var där där ju bord. Och så skulle de gå fram i tur och ordning till brudparet och ge något. Det var pengar de gav och så

ACC. NR M. 8987:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ropades det ut vad de hade givit. Då nämndes det också att jag givit slöjan.

Här i stan offrades det inte till brudparet utan här gav de på lysningsdagarna - först släkten och sen vännerna. Släkten kom första lysningssöndagen och de goda vännerna andra och tredje söndagen.

De vigdes ofta i hemmen förr.

Fru Bolander som äger så stora hus här i stan -vi var tärnor på hennes mors bröllop. Vi hade vita klänningar som voro utringade med korta ärmor. Fru Heine hade en så vacker brudklänning. Jag hade sytt våra tärnklänningar. Jag och min syster varoo också faddrar när fru Bolander döptes.

Bröllopen var så fina. Men på lysningsdagarna bjöde det ej på något särskilt

ACC. NR M. 8987:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag började sy när jag var 14 år och höll på ända tills jag kom hit till Sjukhemmet.

Vid begravningar strödde de granris på gatan. Och då hade de droskor som hämtade kistan och kuskarna hade betalt för det och så skulle kuskarna också bjudas på et glas vin.

Ibland brukade de sjunga ut liket. Då ställdes kistan ute på gården.

De klädde mycket vackert i likrummet. Man klädde med vitt inne i rummen och hängde lakan för fönstren.

Jag har klätt ^många små barn och lagt sky omkring dem i kistan -vit tyll - och så blommor.

Unga flickor kläddes till brudar med myrtenkrona även om de ej varit förlovade. Jag har alltid varit så härdig.

Kung Oscar sigde in Skolsko-
tellet. Så hade jag så brud med
en klänning till gamla fru Rosen-
värd.

När köparen såsom skulle
gifta sig på Söndagsbrödet
hade jag också så brud med
en klänning till fru Putser. Kl. 6
skulle de vara borta men när
jag kom med hennes klänning
tre dagar (ny blocken 6. Men
när jag kom in till henne var
hon inte alls nervös. Jag hjälpte
hennes på med klänningen och
så fick jag kungsa ett stort vider-
bald i läret på henne och på

ACC. N:R

M. 8987:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

det bandede fick jag ty fast
äkta diamant. Sedan när
han var färdig skulle han visa
sig för sin gamle mästare
och om han borde den.

Se om juden.

ACC. N:R M. 8987:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De finaste officersfamiljerna
voro ej mera i förbindelse
Det var den viktigaste tiden när
bridsommaren kom och man
längjade efter förvecklingen
i minnen.

Pantacholmen var inte så
viktigt för de stogs och lev-
de hänsat.

ACC. N:R M. 8987: //.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De bodde en lirkistomichare
i sin gård. Han hette Kunde.
gård. Vi barse hade den till
båtar och sat i bistorna när
vi lekte. De hade en del lek-
bistor som var färdiga under
golvet i verkstaden. De var
vi fina på formen och svart-
målade. Han var den finaste
omicharen här.

Det fanns en stumbindares
familj i Kalohagen som hette
Eklund och de skulle ut hela
familjen till värdö för att plöja
var till korgar. Men ^{svärdö} bisen
var inte och hela familjen
drunknade. - Den natten

Som detta hände stod min
mor och moster och Svärdale
och de tyckte att de hörde
någon gå i parken men där
var ingen. Och nu nästa
morgon läste de i tidningen
om olyckan. De antog att
det var de drunknade som
som kom för att pröra sina
likkistor.

De hörde ibland att det
rapplade ute i likkistorna
om natten och så hade de
för sig att det var de döda
som prövade sina kistor.

De hade en stolpe mitt
före porten där de hängde
gästen när de slaktade. Så
så man minnen inte
den massen när de skulle slak-
ta gästen. Vi väntade på ju si
nyfikna.

De skickade bort massen
av mat till sina ^{vännor} för att
de skulle kunna få smaka
hä på slaktmassen.

Klockan 7 var de uppe
när slaktgubben kom för
att slakta gästen. Den skrek
vi. Slaktaren skulle ha slakt
öppna både först och sist. Det
var alltså fram mot jul

om de slaktade. Ty den det
var en arbetare på Varvet som
slaktade.

Hans hustru och söner gäddade
nu. Huset var gånget omkring
på gatan. Gummarna Karlberg
hade könt om gick i sten-
bebyggelse och smorde oss.
Var och en fick skjuta sin
gata för vad renhållningen
beträffar.

Lundborn kom in med
stora skrik som de häm-
lade gillningen i. I grän-
den var där en pojke som
skulle vara gånget men som
kunde han inte rubba på

lässet utan syflichomen fick
hjälpa honom och de hade
så roligt. Han heter Augustin
och de skojade med honom
och sade: Augustin du lär
som ett svin. Och lösen och
de i hade så roligt åt honom.

20:e kvart var julen förbi.
Jag tror att lika jul var
en 8 dagar före jul. Ja, Lucia
var det kanske.

20:e kvart var det utklädda.
Så började de åt julen. De hade
stora korstar med och voro
svärta i ansiktet.

De ville ha pengar eller

ACC. N:R M. 8987:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

götter. De kom en hel skara
det var bara en koppel flickor
och pojkar.

På julaften gick de inte
omkring utbladda, det var
merst 120:e kurt.

Lucia firades aldrig för.

De hade gissa och vi i stan
för. Det hade vi i Stenbergs-
gård där vi bodde mittemot
Paulinekondukten.

På vår gård stod ett stort
järnträd som var till mycket
härliga järn.